

P9_TA(2024)0007

Wdrażanie obecnego programu Erasmus+ na lata 2021–2027

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2024 r. w sprawie wdrażania programu Erasmus+ na lata 2021–2027 (2023/2002(INI))

(C/2024/5701)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2020 r. w sprawie skutecznych środków ekologizacji programów Erasmus+ i Kreatywna Europa oraz Europejskiego Korpusu Solidarności ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie Europejskiego obszaru edukacji: wspólne całościowe podejście ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z 23 listopada 2021 r. w sprawie polityki UE w dziedzinie sportu: ocena i możliwe kierunki dalszych działań ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. – mikropoświadczenia, indywidualne rachunki szkoleniowe i uczenie się na rzecz zrównoważonego środowiska ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie wdrażania środków włączenia społecznego w programie Erasmus+ w latach 2014–2020 ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając badanie zatytułowane „EU funding programmes 2021-2027 in culture, media, education, youth and sports: first lessons, challenges and future perspectives – Erasmus+” [Unijne programy finansowania na lata 2021–2027 w dziedzinie kultury, mediów, edukacji, młodzieży i sportu: pierwsze wnioski, wyzwania i perspektywy na przyszłość – Erasmus+], opublikowane 11 września 2023 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając badanie zatytułowane „Early implementation of four 2021-2027 EU programmes: Erasmus+, Creative Europe, European Solidarity Corps and Citizens, Equality, Rights and Values (Strand 3)” [Początkowa faza wdrażania czterech programów UE na lata 2021–2027: Erasmus+, Kreatywna Europa, Europejski Korpus Solidarności oraz program Obywatele, Równość, Prawa i Wartości (komponent 3)], opublikowane 20 lipca 2023 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu, a także art. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A9-0413/2023),
- A. mając na uwadze, że Erasmus+ („program”) jest sztandarowym programem UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu w Europie i poza nią;

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 28.5.2021, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 205 z 20.5.2022, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 224 z 8.6.2022, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 65.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 32 z 27.1.2023, s. 58.

⁽⁷⁾ Badanie – „Unijne programy finansowania na lata 2021–2027 w dziedzinie kultury, mediów, edukacji, młodzieży i sportu: pierwsze wnioski, wyzwania i perspektywy na przyszłość: Erasmus+”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny B – Polityka Strukturalna i Polityka Spójności, 11 września 2023 r.

⁽⁸⁾ Badanie – „Początkowa faza wdrażania czterech programów UE na lata 2021–2027: Erasmus+, Kreatywna Europa, Europejski Korpus Solidarności oraz program Obywatele, Równość, Prawa i Wartości (komponent 3)”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Analiz Parlamentarnych, 20 lipca 2023 r.

- B. mając na uwadze, że Erasmus+ ma zasadnicze znaczenie dla wspierania europejskiego poczucia przynależności i zrozumienia między różnymi kulturami, co umożliwia umocnienie tożsamości europejskiej, która istnieje równoległe do tożsamości narodowych;
- C. mając na uwadze, że szacowany całkowity budżet programu na lata 2021–2027 wynosi 26,2 mld EUR oraz że w programie położono silny nacisk na włączenie społeczne, transformację ekologiczną i cyfrową oraz promowanie udziału osób młodych w życiu demokratycznym;
- D. mając na uwadze, że inicjatywa „Uniwersytety Europejskie” odniosła dużo większy sukces i okazała się znacznie bardziej dalekosiężna niż początkowo przewidywano; mając na uwadze, że celem jest utworzenie do połowy 2024 r. 60 sojuszy europejskich szkół wyższych skupiających ponad 500 instytucji szkolnictwa wyższego;
- E. mając na uwadze, że zainteresowanie programem znacznie przewyższa dostępne środki finansowe, co negatywnie wpływa na uczestnictwo i liczbę projektów, które mogą być finansowane;
- F. mając na uwadze, że program przyczynia się do zmniejszenia nierówności oraz do poprawy spójności społecznej i równouprawnienia płci na szczeblu europejskim i państw członkowskich, ponieważ w coraz większym stopniu koncentruje się na mobilności edukacyjnej dostępnej dla wszystkich, a w szczególności dla osób o mniejszych szansach i dla małych organizacji;
- G. mając na uwadze, że urzędnicy ds. włączenia społecznego odgrywają ważną rolę w promowaniu różnorodności i włączenia społecznego w programie Erasmus+;
- H. mając na uwadze, że udział osób o mniejszych szansach, dorosłych uczących się, osób młodych, obywateli państw trzecich oraz partnerstw na małą skalę i małych organizacji nadal utrudniają surowe wymogi administracyjne;
- I. mając na uwadze, że cele programu są realizowane w ramach trzech akcji kluczowych, a mianowicie „mobilności edukacyjnej osób” (akcja kluczowa 1), „współpracy organizacji i instytucji” (akcja kluczowa 2) oraz „wspierania rozwoju polityki i współpracy w zakresie polityki” (akcja kluczowa 3);
- J. mając na uwadze, że rosnące koszty utrzymania, wysokie stopy inflacji i inne wyzwania stwarzają dodatkową presję na budżet programu;
- K. mając na uwadze, że studenci dysponujący mniejszymi zasobami napotykać większe przeszkody w korzystaniu z programu mobilności Erasmus+; mając na uwadze, że wzrost cen najmu i niedobór mieszkań studenckich utrudniają studentom znalezienie przystępnego cenowo zakwaterowania, a problem ten pogłębił się w ostatnich latach;
- L. mając na uwadze, że niepewność lub opóźnienia w zawieraniu umów z beneficjentami i w płatnościach na rzecz beneficjentów dodatkowo obciążają ich administracyjnie i utrudniają im planowanie finansowe, co jest szczególnie szkodliwe dla małych organizacji i nowych uczestników, a tym samym podważa ambicje dotyczące włączenia społecznego i różnorodności;
- M. mając na uwadze, że program ten jest siłą napędową europejskiego obszaru edukacji i powinien nadal reagować na przyszłe tendencje w edukacji, co pozwoli nadążać za zmianami społecznymi i technologicznymi;
- N. mając na uwadze, że rozwój zawodowy osób pracujących z młodzieżą pozytywnie wpływa na jakość projektów w ramach Erasmus+, a różnice w statusie osób pracujących z młodzieżą w różnych państwach członkowskich utrudniają rozwój projektów w sektorze programu dotyczącym młodzieży;

Obecna sytuacja i sukcesy

1. podkreśla, że program koncentruje się na coraz bardziej różnorodnych środkach, w tym na uczeniu się przez całe życie, skuteczniejszym włączeniu społecznym osób o mniejszych szansach⁽⁹⁾ oraz na eliminacji barier dla mobilności, w szczególności takich jak brak automatycznego uznawania kwalifikacji i bariery finansowe;
2. stwierdza, że istniejąca struktura działa dobrze, gdyż z powodzeniem łączy wcześniej oddzielne programy i zapewniając w ten sposób dobry ekosystem finansowania;
3. uznaje znaczenie wystarczająco różnorodnych działań, w przeciwieństwie do uniwersalnego podejścia;
4. docenia „wspólną edukacyjną”, którą udało się stworzyć w ramach programu Erasmus+ i na którą składają się uczestnicy, beneficjenci, zainteresowane strony, agencje narodowe i instytucje Unii;

⁽⁹⁾ Definicję osób o mniejszych szansach zapisano w art. 2 ust. 25 rozporządzenia (UE) 2021/817.

5. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie protokołu ustaleń między Europejską Agencją Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury a agencjami narodowymi; podkreśla znaczenie poprawy i utrzymania konstruktywnej i opartej na współpracy komunikacji między tymi dwiema stronami;
6. oczekuje, że protokół ustaleń zawarty między Europejską Agencją Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury a agencjami narodowymi przyniesie wymierne korzyści, prowadząc do wymiany dobrych praktyk, wyjaśnienia ról i obowiązków oraz w końcowym rozrachunku zapewnienia konsekwencji, spójności i skutecznej komunikacji między agencjami narodowymi;
7. zwraca uwagę, że mobilność edukacyjna i partnerstwa na małą skalę okazały się bardzo skutecznymi działaniami umożliwiającymi dotarcie do szerszego grona odbiorców w całej Europie, zapewniającymi doskonały stosunek jakości do ceny, biorąc pod uwagę liczbę osób uczestniczących;
8. uznaje, że mobilność edukacyjna i szkolenie pracowników jest silnym czynnikiem zwiększającym mobilność osób uczących się;
9. zdaje sobie sprawę, że priorytety horyzontalne programu spotkały się z bardzo dobrym przyjęciem poszczególnych sektorów i zainteresowanych stron;
10. z zadowoleniem przyjmuje dążenie do cyfrowej transformacji programu i cyfrowych możliwości uczenia się;
11. podkreśla, że w konkretnych sytuacjach formy te mogą stanowić cenne uzupełnienie mobilności fizycznej, ale nie zapewniają takiej samej jakości doświadczenia i korzyści ani nie działają w zastępstwie merytorycznej interakcji na miejscu;
12. docenia działania, które podjęto w celu zwiększenia liczby podróży ekologicznych, oraz wypłacanie wyższych stawek finansowania w przypadku bardziej przyjaznych dla środowiska sposobów podróżowania; zachęca do jeszcze większych wysiłków na rzecz osiągnięcia tego celu, chociaż nie powinno to stać się barierą w dostępie do programu w obszarach, w których nie są jeszcze dostępne opcje ekologiczne;
13. zauważa, że nowe działania przewodnie dowiodły swojej wartości dodanej;
14. przyjmuje do wiadomości pozytywne przyjęcie inicjatywy „Europejskie Uniwersytety” przez instytucje szkolnictwa wyższego oraz jej zasadniczą rolę we wspieraniu działań na rzecz usuwania przeszkód dla międzynarodowej współpracy w dziedzinie szkolnictwa wyższego; podkreśla, że projekty dotyczące mobilności, tworzenie wspólnych programów nauczania i współpraca badawcza między uniwersytetami w Europie mają zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia potrzeb w obszarach strategicznych; podkreśla, że inicjatywa ta jest ważna dla europejskiej strategii na rzecz szkół wyższych;
15. z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte na rzecz stworzenia znaku jakości „Wspólny europejski dyplom” i wspólnych dyplomów europejskich;
16. z zadowoleniem przyjmuje nowe możliwości oferowane przez akademie nauczycielskie;
17. z zadowoleniem przyjmuje nowo utworzone centra doskonałości zawodowej i zauważa, że ich pomyślne wdrożenie odgrywa kluczową rolę w modernizacji oferty kształcenia i szkolenia zawodowego w Europie;
18. zauważa, że zainicjowana przez Parlament inicjatywa DiscoverEU stała się ugruntowaną, popularną i łatwo dostępną formą uczenia się nieformalnego, która zbliża młodych ludzi, w tym osoby o mniejszych szansach, do UE, i zachęca ich do zaangażowania się w przyszłości w inne projekty UE;
19. podkreśla, że scentralizowane działania w sporcie zarządzane przez Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury (EACEA) okazały się przydatne w promowaniu europejskiego wymiaru sportu; uznaje, że wprowadzenie mobilności w 2023 r. jako działania zdecentralizowanego pobudza wymianę personelu sportowego i trenerów;
20. przypomina, że absorpcja budżetu na lata 2021–2022 wyniosła prawie 100 % pomimo opóźnionego rozpoczęcia programu;

21. odnotowuje niezbędne dostosowania związane z pandemią, w tym tymczasowe ograniczenie finansowania mobilności edukacyjnej i zwiększenie finansowania partnerstw na rzecz współpracy i innowacji;
22. docenia szybką reakcję i zwiększoną elastyczność programu mające na celu wsparcie ukraińskich uczniów, nauczycieli, wychowawców i instytucji edukacyjnych;
23. zauważa, że usprawniono niektóre procesy związane ze składaniem wniosków dzięki uproszczeniu tych procesów i zwiększeniu ich skuteczność;
24. zwraca uwagę na bardzo niski poziom błędów w porównaniu z innymi programami finansowania UE, w szczególności biorąc pod uwagę złożoność programu;
25. podkreśla, że wszystkie zainteresowane kraje spełniające wymogi programu, w tym Szwajcaria i Zjednoczone Królestwo, mogą przystąpić do programu i tym samym przyczynić się do europejskiej mobilności edukacyjnej; popiera udział organizacji społeczeństwa obywatelskiego z krajów stowarzyszonych;

Wyzwania i problemy

26. zwraca uwagę, że wśród najistotniejszych czynników zniechęcających do udziału w projektach mobilności edukacyjnej znajdują się niewystarczające dotacje na pokrycie kosztów mobilności oraz opóźnienia w płatnościach;
27. ubolewa, że wiele młodych osób o mniejszych szansach nie może spędzać dłuższych okresów za granicą z powodu przeszkód finansowych lub innych;
28. przyznaje, że proces opracowywania przez agencje narodowe krajowych planów na rzecz włączenia i różnorodności był trudny;
29. wyraża ubolewanie, że złożone procesy administracyjne na wszystkich etapach znacznie utrudniają udział nowych podmiotów i małych organizacji, zwłaszcza z sektora szkolnictwa i młodzieży, sektora kształcenia i szkolenia zawodowego oraz z sektorów sportowych, a także kształcenia dorosłych;
30. ubolewa, że wciąż czasochłonne jest ubieganie się o finansowanie w ramach programu Erasmus+, a wnioskodawcy często nie są w stanie wystąpić o finansowanie bez wsparcia zewnętrznego, co zniechęca do udziału małe organizacje i przynosi zyski firmom konsultingowym redagującym projekty;
31. wyraża zaniepokojenie faktem, że prawie jedna trzecia studentów uczestniczących w działaniach w zakresie mobilności w ramach szkolnictwa wyższego stwierdziła, że nie uzyskała pełnego uznania punktów, i apeluje o dostosowanie zgodnie z celami określonymi w Karcie Erasmusa dla szkolnictwa wyższego; podkreśla, że utrudnia to stworzenie prawdziwego europejskiego obszaru edukacji i stanowi istotną barierę dla studentów, którzy są zależni od terminowego ukończenia studiów;
32. wyraża ubolewanie z powodu braku zachęt do tworzenia partnerstw między szkołami a organizacjami nienastawionymi na zysk, które dzięki posiadanej wiedzy mogą pomagać nauczycielom w dostępie do wysokiej jakości mobilności edukacyjnej;
33. uważa, że opóźnione jest uznawanie kształcenia i szkolenia zawodowego za ścieżkę o takiej samej wartości co studia akademickie; ponadto jest zaniepokojony utrzymującymi się przeszkodami utrudniającymi płynną mobilność w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego, takimi jak rozdrobnienie polityki między szczeblem krajowym a unijnym;
34. ubolewa z powodu niewystarczającego finansowania centrów doskonałości zawodowej w sytuacji, gdy jest na nie zapotrzebowanie;
35. wyraża rozczarowanie niskim poziomem uczestnictwa w działaniach związanych z kształceniem i edukacją dorosłych, biorąc pod uwagę znaczenie tych działań;
36. z zadowoleniem przyjmuje podejście zakładające płatności ryczałtowe stosowane w projektach współpracy, ponieważ wielu beneficjentów uznaje je za skuteczny środek upraszczający; zauważa jednakże, że wymóg „ciągłej sprawozdawczości” może być obciążeniem, zwłaszcza dla mniejszych organizacji;

37. ubolewa nad faktem, że w 2022 r. drastycznie ograniczono liczbę beneficjentów scentralizowanych dotacji operacyjnych na rzecz młodzieży, co miało poważny wpływ na już osłabiony przez pandemię COVID-19 i kierowany przez wolontariuszy sektor młodzieżowego społeczeństwa obywatelskiego;

38. ubolewa także z powodu znacznie mniejszej liczby pozytywnie rozpatrzonych wniosków o przydzielenie scentralizowanych dotacji, które złożyły organizacje młodzieżowe i organizacje kierowane przez wolontariuszy, w szczególności w ramach projektu Europejska młodzież razem i akcji kluczowej 2, partnerstw współpracy w dziedzinie młodzieży, a także ubolewa nad wynikającym z tego zmniejszeniem budżetu tych ostatnich w 2023 r.;

39. odnotowuje, że sektor sportu w ramach programu Erasmus+ otrzymuje bardzo ograniczone fundusze w niektórych obszarach, zwłaszcza na organizację wydarzeń, co ogranicza jego zakres;

40. wyraża głębokie ubolewanie z powodu powolnego i niedostatecznego rozwoju infrastruktury informatycznej oraz niewłaściwego działania narzędzi informatycznych, takich jak moduły zarządzania beneficjentami i projektami oraz wsparcie językowe online, co zwiększa obciążenie pracą wszystkich osób zaangażowanych we wdrażanie programu, zniechęca do udziału nowych uczestników i podkopuje wyrażane w ramach programu aspiracje do zwiększania uczestnictwa; zauważa, że utrudnia to optymalne wdrażanie programów, grozi wadliwą i niepełną dokumentacją oraz wadliwym i niepełnym monitorowaniem programów oraz zagraża rozwojowi w oparciu o dowody w przyszłości, a ponadto zwraca uwagę, że podobne problemy istnieją w odniesieniu do narzędzi informatycznych w innych programach finansowanych przez UE, w tym w Europejskim Korpusie Solidarności;

41. ubolewa nad faktem, że kwestie informatyczne wpływają również znacząco na dostępność danych, która jest niezbędna dla trwałego przeglądu śródkresowego, w związku z czym konieczne jest stosowanie znacznie bardziej uciążliwej metodyki ewaluacji i zwiększenie obciążenia administracyjnego;

42. zwraca uwagę na potrzebę poważnego traktowania wpływu sztucznej inteligencji, ponieważ już teraz ułatwia ona działanie nieuczciwym podmiotom, a jednocześnie może odciążyć agencje narodowe i usprawnić gromadzenie danych;

43. podkreśla, że między poszczególnymi agencjami narodowymi istnieją niespójności w zakresie sprawozdawczości, wyników oceny i ogólnej wymiany informacji, co tworzy różne standardy wdrażania dla beneficjentów i wpływa na sprawiedliwość potrzebną do funkcjonowania programu;

44. jest zaniepokojony niedoborem specjalistów i wolontariuszy zaangażowanych w realizację programu i żąda wyjaśnienia, czy ma to wpływ na absorpcję funduszy;

Ulepszanie obecnego i tworzenie przyszłego programu Erasmus+

45. wzywa Komisję, państwa członkowskie, organy krajowe i agencje narodowe do dbania o to, by program Erasmus+ pozostawał blisko ludzi i był nadal oddolnym „programem obywatelskim” oferującym wysokiej jakości możliwości w zakresie edukacji i mobilności dla osób młodych i osób uczących się w każdym wieku;

46. podkreśla, że nadrzędny cel programu Erasmus+ jest szeroki i wykracza poza potrzeby rynku pracy;

47. wzywa do uproszczenia programu na wszystkich poziomach, w tym za pośrednictwem oceny, czy istniejące akcje lub akcje składowe można połączyć, oraz do tego, aby ten sztandarowy program UE nie był nadmiernie obciążany nowymi zadaniami i inicjatywami, które osłabiają jego główny cel;

48. wzywa Komisję, aby wyeliminowała wszystkie bariery, w tym finansowe, językowe i administracyjne, takie jak bariery stworzone przez nowe narzędzia ICT, z myślą o osiągnięciu programu prawdziwie sprzyjającego włączeniu społecznemu i wspierającego różnorodność, bez zmniejszania liczby dotacji dostępnych dla beneficjentów;

49. nalega, aby narzędzia cyfrowe zostały zoptymalizowane najpóźniej do 2025 r., co pozwoli stworzyć przyjazne dla użytkownika, dostępne, niezawodne, szybkie i wydajne środowisko z poszanowaniem ochrony danych;

50. podkreśla, że niedopuszczalne są problemy związane z infrastrukturą informatyczną podobne do tych, które wystąpiły w obecnym okresie programowania; zwraca się do Komisji, aby ustabilizowała istniejące narzędzia informatyczne i nie wymieniała ich w każdym kolejnym okresie programowania, oraz oczekuje, że infrastruktura informatyczna programu Erasmus+ kolejnej generacji będzie w pełni sprawna od pierwszego dnia, zwłaszcza w odniesieniu do modułu dla beneficjentów;
51. apeluje o przeprowadzenie gruntownych prób i konsultacji z agencjami narodowymi i użytkownikami końcowymi przed wprowadzeniem dodatkowych funkcji lub nowych narzędzi informatycznych, a także o zapewnienie zgodności z dyrektywą UE w sprawie dostępności stron internetowych;
52. wzywa Komisję, aby zarządziła ograniczonej przejrzystości i użyteczności wyników w części „Projekty finansowane w ramach tego tematu” portalu poświęconego możliwościom finansowania i przetargom, tak aby zainteresowane strony mogły pobierać dane i analizować charakterystykę udanych i odrzuconych projektów pod względem organizacji, kwoty budżetu, kraju kierującego projektem lub rodzaju projektu;
53. wzywa rząd Węgier, aby zaczął przestrzegać zasad praworządności i wartości UE oraz by przeprowadził niezbędne reformy, dzięki czemu węgierscy studenci, nauczyciele i naukowcy będą mogli korzystać z programu Erasmus+ i przyczynić się do realizacji szerszych celów europejskiej współpracy w zakresie edukacji i badań;
54. zwraca się do Komisji, aby rozważyła pobieranie opłat za narzędzia cyfrowe i działalność internetową w celu odrębnego wspierania uczenia się, zwłaszcza gdy są one wykorzystywane do przygotowania się do danego działania, dzięki czemu uniknie się nadmiernie wysokich płatności zaliczkowych;
55. podkreśla, że uproszczenie procedur i wymogów dotyczących składania wniosków oraz poprawa wytycznych, zwłaszcza dla osób, muszą pozostać wysokim priorytetem, ponieważ stanowią one bariery dla programu; zwraca uwagę, że nieprawidłowości w największym stopniu dotyczą często młodych uczestników, którzy zgłaszają się po raz pierwszy;
56. domaga się proporcjonalnego procesu rejestracji, składania wniosków i sprawozdawczości pod względem długości dokumentów i ograniczenia wymogów administracyjnych i biurokratycznych, zwłaszcza w przypadku mniejszych dotacji;
57. zwraca uwagę, że formularzom wniosków muszą towarzyszyć jasne zasady i wytyczne przedstawione w zrozumiałym języku; wzywa agencje narodowe, aby w dalszym ciągu ulepszały informacje zwrotne dla wnioskodawców;
58. wzywa Komisję, aby zapewniała ustawiczne szkolenia dla urzędników EACEA odpowiedzialnych za projekty i pracowników agencji narodowych oraz by w jasny sposób informowała o interpretacji inicjatyw Erasmus+;
59. przypomina, że wczesne, przejrzyste i wiarygodne informowanie o terminach i krokach stanowi podstawę sprawiedliwego i równego dostępu do programu;
60. wzywa agencje narodowe, aby na początku projektów organizowały sesje informacyjne na temat wymogów sprawozdawczych; proponuje kompleksowy przegląd sprawozdawczości i rozliczenia, dzięki czemu te same informacje nie będą wymagane wielokrotnie;
61. wzywa agencje narodowe, aby upoważniły swoich urzędników ds. włączenia społecznego do wdrażania planów na rzecz włączenia społecznego i różnorodności;
62. wzywa Komisję, aby zacieśniała współpracę z zainteresowanymi stronami dotyczącą europejskich „celów w zakresie włączenia” dla programu oraz by udostępniała dane na temat projektów obejmujących uczestników o mniejszych szansach;
63. wzywa do zapewnienia lepszej równowagi między celami ilościowymi (liczbą beneficjentów i wspieranych projektów) a celami jakościowymi w ramach programu oraz podkreśla, że poprawa jakości kształcenia musi pozostać w centrum zainteresowania programu Erasmus+;

64. wzywa Komisję, aby określiła działania na rzecz transformacji cyfrowej programu, w szczególności z myślą o osiągnięciu celu „Erasmus bez dokumentów” dla wszystkich sektorów kształcenia i szkolenia; wzywa Komisję, aby ustanowiła „europejską kartę studenta” po zakończeniu etapu wstępnego planowania oraz by wspierała szkoły wyższe w przyjmowaniu do 2025 r. cyfrowych nominacji i wykazów zaliczeń w związku z mobilności edukacyjną;
65. zwraca się o zwiększenie finansowania z góry dla beneficjentów o mniejszych szansach oraz o terminowe przekazywanie środków beneficjentom;
66. zwraca się o częstsze i bardziej regularne przeglądy i dostosowania dotacji i kosztów jednostkowych do wskaźnika stopy inflacji w celu dostosowania ich do kosztów utrzymania, inflacji i potrzeb beneficjentów;
67. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby pomogły rozwiązać problemy związane z zakwaterowaniem studentów mobilnych w ramach programu Erasmus+;
68. wzywa Komisję, aby wraz z sojuszami oceniła ich gotowość na autonomię przed końcem okresu finansowania, co pozwoli ustalić, czy potrzebują one jakiejś formy ukierunkowanego wsparcia w celu osiągnięcia autonomii w rozsądnych ramach czasowych, a także z myślą o stabilizacji i pogłębieniu sojuszy za pomocą przyszłego finansowania związanego z projektami;
69. wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedyskutowała ze współprawodawcami trwałą kontynuację sojuszy europejskich szkół wyższych jako inicjatywę przewodnią; podkreśla, że taka zorientowana na przyszłość wizja musi sprawić, że sojusze te powinny stać się pionierem europejskiego szkolnictwa wyższego; przypomina, że sojusze europejskich szkół powinny służyć za wzór, a Komisja i państwa członkowskie powinny stworzyć warunki ramowe w pełni powiązane z europejskim obszarem szkolnictwa wyższego i europejskim obszarem edukacji, a także opracować status prawny sojuszy europejskich szkół wyższych;
70. wzywa Komisję, aby wykorzystała narzędzia programu do wspierania udogodnień zachęcających sektory, w których kobiety są niedostatecznie reprezentowane, takie jak informatyka, nauki przyrodnicze, technologia, inżynieria, sztuka i matematyka, przedsiębiorczość oraz kształcenie i szkolenie zawodowe, a następnie do ułatwiania kobietom integracji w tych segmentach rynku pracy; sugeruje, aby w programie Komisja propagowała równowagę płci;
71. podkreśla, że dzięki usprawnieniu współtworzenia program Erasmus+ może wspierać edukację w reagowaniu na nowe potrzeby społeczne za pomocą metod, które sprzyjają rozwojowi dostosowanego zestawu wiedzy, umiejętności, postaw i wartości, oraz zwraca szczególną uwagę na wkład programu w przejście na edukację cyfrową;
72. wzywa do szerszego stosowania jaśniejszych przepisów dotyczących kształcenia wirtualnego i mieszanego oraz do tworzenia infrastruktury na potrzeby cyfrowych i zdalnych możliwości uczenia się, a także do rozszerzenia ich na inne sektory edukacji w celu ułatwienia sprawniejszej i bardziej elastycznej transformacji oraz ułatwienia włączenia społecznego;
73. sugeruje rozwój synergii między programem Erasmus+ a innymi programami w ramach wieloletnich ram finansowych (WRF), co pozwoliłoby finansować usprawnienia w dostępie do narzędzi edukacyjnych skierowanych do obszarów i społeczności, w których łączność lub dostęp do technologii są niskie, podobnie jak w przypadku testów w ramach działań przygotowawczych;
74. wzywa do pełnej i sprawnej integracji eTwinning i platformy European School gateway z programem Erasmus+ oraz do szerszego propagowania ich wśród nauczycieli i pracowników szkół;
75. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby propagowały europejski wymiar rozwoju zawodowego nauczycieli oraz by zachęcały ich do mobilności; apeluje o wprowadzenie przepisów dotyczących zastępstwa nauczycieli lub rekompensowania im czasu poświęconego na projekty Erasmus+;
76. sugeruje, aby scentralizować akcję „Jean Monnet dla szkół”, dzięki czemu będzie ona zarządzana przez agencje narodowe, co uprości dostęp dla szkół;

77. podkreśla, że należy przeznaczyć więcej środków na możliwości oferowane szkołom podstawowym i ich uczniom z uwagi na bardzo wysokie zapotrzebowanie w większości państw biorących udział w programie;
78. wzywa Komisję, aby rozwiązała problemy wynikające z dorozumianego ograniczenia ilościowego w akredytacji placówek, biorąc pod uwagę, iż program ma na celu włączenie społeczne, zwłaszcza w odniesieniu do szkół z uwagi na ich znaczną liczbę w całej UE;
79. wzywa Komisję, aby zbadała, w jaki sposób można stworzyć i propagować synergie między programem Erasmus+, innymi programami w ramach WRF a strategią UE w sprawie zwalczania antysemityzmu i wspierania życia żydowskiego (na lata 2021–2030), dzięki czemu szkoły średnie miałyby łatwiejszy dostęp do sieci miejsc upamiętniających Holokaust, a ich uczniowie – możliwość odwiedzenia co najmniej jednego z tych miejsc w Europie w trakcie nauki szkolnej;
80. zwraca się do Komisji, aby ogłosiła zaproszenie do składania projektów umożliwiających uczniom szkół średnich odwiedzenie miejsca związanego z okrucieństwami popełnionymi przez reżimy totalitarne w Europie;
81. zwraca się do Komisji, aby opublikowała zaproszenie do składania wniosków w ramach programu Erasmus+ w celu wsparcia szkół w walce z wszelkimi formami nękania i dyskryminacji oraz wzmocnienia doradztwa psychologicznego w szkołach;
82. wzywa Komisję, aby wspierała rolę programu Erasmus+ w rozwijaniu poczucia przynależności i zaangażowania obywatelskiego, pogłębianiu zrozumienia Unii i propagowaniu wartości europejskich, a także by uczyniła z programu autentyczne narzędzie propagowania demokracji europejskiej;
83. zwraca się do Komisji, aby wprowadziła element dotyczący edukacji obywatelskiej UE wraz z zajęciami programowymi i pozaszkolnymi związanymi z mobilnością edukacyjną, które są poświadczone mikroświadczkami, rozwijają aktywne obywatelstwo i obejmują niedyskryminację;
84. z zadowoleniem przyjmuje komponent edukacyjny działania i zwraca się do Komisji, aby oceniła jego wyniki z myślą o wzmocnieniu wymiaru edukacyjnego dzięki stworzeniu większych synergii między mobilnością edukacyjną a DiscoverEU;
85. apeluje o rozwój inicjatywy DiscoverEU, która pomoże propagować działania w większym stopniu sprzyjające włączeniu społecznemu;
86. sugeruje rozważenie przydziału określonej liczby biletów na podróże grupowe, gdyż zbyt rygorystyczne wymagania, aby wszyscy uczestnicy mieli dokładnie 18 lat, by kwalifikować się jako grupa DiscoverEU, może przynieść skutki odwrotne do zamierzonych;
87. zwraca się do Komisji, aby oceniła możliwości bardziej zintegrowanego podejścia do działań na rzecz młodzieży w ramach programów UE w oparciu o doświadczenia z Europejskiego Roku Młodzieży 2022 oraz w ramach konsultacji z zainteresowanymi stronami zajmującymi się młodzieżą na temat opracowywania, wdrażania i oceny dotacji i instrumentów w dziedzinie młodzieży;
88. wzywa Komisję, aby lepiej dostosowała program do strategii UE na rzecz młodzieży, 11 celów młodzieżowych i wyników unijnego dialogu młodzieżowego; apeluje o trafniejsze zdefiniowanie celów i ról projektów w ramach akcji kluczowej 2 w obszarze młodzieży w sposób wzmacniający pracę z młodzieżą, rozwój zawodowy osób pracujących z młodzieżą i kształcenie pozaformalne;
89. wzywa EACEA i agencje narodowe, aby opracowały strategię komunikacyjną skierowaną do nowych organizacji młodzieżowych, a zwłaszcza do organizacji kierowanych przez młodzież o mniejszych szansach lub pracujących z nią, oraz by zapewniły im dodatkowe wsparcie przy opracowywaniu pisemnych propozycji projektów i budowania zdolności z wykorzystaniem wspierania możliwości kształcenia i szkolenia na zaawansowanym poziomie (SALTO);
90. przypomina, że potrzebne są wystarczające środki na małe partnerstwa we wszystkich sektorach programu, co będzie ułatwiać przystąpienie do niego małych organizacji i osób niedoświadczonych oraz zapewni im realne perspektywy rozwoju;

91. nalega na fakt, że program ma kluczowe znaczenie dla rozwoju europejskiego obszaru edukacji, i apeluje o większą synergię z programem „Europejski Korpus Solidarności”; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zainicjowały otwartą metodę koordynacji w odniesieniu do wzajemnego uznawania kompetencji nabytych w okresie europejskiej mobilności lub zaangażowania obywatelskiego;
92. sugeruje, aby program oferował większe wsparcie dla środków takich jak indywidualne rachunki szkoleniowe i mikropoświadczenia, które poprawiają przenikalność systemów edukacyjnych;
93. podkreśla, że należy propagować mobilność uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego, między innymi w celu dotarcia do młodych ludzi o mniejszych szansach; wzywa państwa członkowskie, aby rozwijały synergię między programem Erasmus+ i innymi programami finansowania w celu ułatwienia mobilności edukacyjnej uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego i pracowników o niskich kwalifikacjach oraz w celu poprawy współpracy terytorialnej i regionalnej;
94. wzywa do opracowania specjalnego narzędzia internetowego dostosowanego do potrzeb nauczycieli, instruktorów i uczestników podstawowego i ustawicznego kształcenia i szkolenia zawodowego, gdyż obecne narzędzia okazały się niewystarczające;
95. wzywa Komisję, aby jak najszybciej przedyskutowała ze współprawodawcami swoją wizję trwałej kontynuacji centrów doskonałości zawodowej jako inicjatywę przewodnią;
96. wzywa do przyjęcia całościowego podejścia do edukacji w ramach centrów doskonałości zawodowej oraz wzywa państwa członkowskie, aby uczyniły z tych ośrodków siłę napędową rozwoju wspólnych europejskich kwalifikacji, programów nauczania i dyplomów w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego;
97. wzywa Komisję, aby zbadała status uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego, którzy korzystają z mobilności; nalega, aby organizacje przygotowujące do zawodu były zobowiązane do podpisania karty jakości zgodnie z Kartą Erasmusa dla szkolnictwa wyższego, oraz apeluje o skuteczniejsze monitorowanie warunków pracy i odpowiednie wynagradzanie osób uczestniczących w programach przygotowania zawodowego w ramach programu Erasmus+;
98. sugeruje, aby z programu nadal wspierano projekty propagujące różnorodne umiejętności, w tym rzemiosło rzemieślnicze, w celu ich ochrony;
99. wzywa Komisję, aby ponownie rozważyła strategię na rzecz edukacji dorosłych we współpracy z agencjami narodowymi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, biorąc pod uwagę cel, jakim jest osiągnięcie odsetka osób dorosłych uczestniczących w kształceniu i edukacji dorosłych na poziomie 60 % do 2030 r.;
100. wzywa Komisję, aby zwiększyła widoczność wsparcia dostępnego na rzecz kształcenia dorosłych i działań edukacyjnych; sugeruje, aby niewykorzystanych środków nie przekazywać natychmiast na inne działania, lecz by przeznaczać je na współpracę w dziedzinie kształcenia dorosłych oraz na ułatwanie mobilności dorosłych uczących się o mniejszych szansach dzięki kampaniom uświadamiającym, łatwym do wypełnienia wnioskami i większej synergii z Europejskim Funduszem Społecznym Plus we wszystkich państwach członkowskich;
101. wzywa Komisję, aby szerzej informowała o finansowaniu sportu w ramach programu Erasmus+ oraz by je propagowała; apeluje o lepszą reprezentację stowarzyszeń sportowych w wybranych projektach, gdyż często beneficjentami są organizacje niedziałające w obszarze sportu, takie jak organizacje pozarządowe i firmy konsultingowe;
102. podkreśla, że zdolność programu do udzielania wsparcia w sytuacjach kryzysowych jest z konieczności bardzo ograniczona i Komisja powinna dodatkowo ułatwiać współpracę między państwami członkowskimi, co pozwoli na kompleksowe sprostanie wspólnym wyzwaniom przy jednoczesnej ochronie programu przed nadmiernym obciążeniem;
103. wzywa Komisję i agencje narodowe, aby zadbały to, by potencjalni uczestnicy będący obywatelami państw trzecich i przebywający legalnie w UE nie napotykali trudności w procesie składania wniosków, co sprawa, że program będzie rzeczywiście integracyjny;

104. zwraca uwagę, że współpraca z niestowarzyszonymi państwami trzecimi może być bardzo trudna, i wzywa Komisję, aby systematycznie monitorowała, ulepszała i wzmacniała międzynarodowy wymiar programu;
105. apeluje o zwrócenie większej uwagi na kwestie związane z międzynarodowym wymiarem programu, takie jak przepisy dotyczące ochrony danych w krajach spoza UE, wpływ kwestii geopolitycznych i zagadnień związanych z wizami;
106. wzywa Komisję, aby zapewniła niezbędną elastyczność programu Erasmus+ przy opracowywaniu kolejnej jego odsłony, przy jednoczesnym zapewnieniu jednolitości i odpowiedniej kontroli programu, w tym przez Parlament;
107. nalega, aby agencje narodowe, beneficjenci i inne zainteresowane strony trzecie (w tym osoby młode) oraz Parlament byli aktywnie zaangażowani w ciągły, oparty na dialogu proces mający na celu optymalizację obecnego programu i kolejnej odsłony programu Erasmus+; sugeruje, aby Komisja zbadała, w jaki sposób narzędzia AI mogą być wykorzystywane do wspomagania oceny programu i zapewnienia bardziej przejrzystych informacji na temat potrzeb i ewentualnych zmian, lecz decyzje muszą być podejmowane przez człowieka;
108. zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła ponowną ocenę potrzeby zwiększenia widoczności bezpośredniego związku między Unią Europejską a Erasmus+, będącego jej sztandarowym programem, z myślą o szerzeniu wiedzy na temat tego związku wśród obecnych i przyszłych beneficjentów;
109. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły pełne wykorzystanie synergii między programem Erasmus+ a innymi programami, takimi jak „Horyzont Europa” lub Europejski Fundusz Społeczny Plus, oraz by lepiej powiązały program z innymi strategiami politycznymi UE, takimi jak plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025 oraz strategia UE w zakresie praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030;
110. domaga się, aby nowa grupa międzyprogramowa złożona z przedstawicieli Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury oraz Dyrekcji Generalnej ds. Badań Naukowych i Innowacji terminowo przekazywała aktualne informacje o wynikach swoich prac w odniesieniu do synergii między programem „Horyzont Europa” a programem Erasmus+;
111. podkreśla, że należy przyspieszyć synergii między europejskim obszarem edukacji, planem działania w dziedzinie edukacji cyfrowej i europejskim programem na rzecz umiejętności, przy jednoczesnym kształtowaniu polityki edukacji cyfrowej;
112. zwraca się do Komisji, EACEA i agencji narodowych, aby przeanalizowały i systematycznie wdrażały konkretne środki, które przełamają istniejące podziały w strukturze programu w celu zwiększenia synergii między różnymi obszarami i podmiotami edukacyjnymi, dzięki czemu poprawi się przenikalność i przywrócona zostanie równowaga programu, przy jednoczesnym zachowaniu rozróżnień, które są niezbędne do skutecznej kontroli politycznej;
113. wzywa do lepszego powiązania działań scentralizowanych i zdecentralizowanych oraz do szerszego wykorzystania elastycznych instrumentów finansowania, takich jak mikrodotacje; sugeruje, że biorąc pod uwagę pozytywne doświadczenia zdobyte w związku z mikrodotacjami podczas pandemii, należy je utrzymać w sposób ukierunkowany;
114. wzywa Komisję, aby przeprowadziła odpowiednie projekty pilotażowe i testy przy wprowadzaniu nowych środków administracyjnych, takich jak dopłaty uzupełniające i kwoty ryczałtowe, co pomoże uniknąć nakładania dodatkowych barier administracyjnych na beneficjentów;
115. apeluje o dotacje operacyjne na wspieranie rozwoju sektorów strategicznych, które często opierają się na pracy wolontariuszy, oraz o ustrukturyzowaną i regularną współpracę zainteresowanych stron z organizacjami reprezentującymi beneficjentów;
116. wzywa do poprawy jakości ocen dotacji na działalność;
117. zachęca do silniejszych zachęt i lepszych wytycznych, dzięki czemu znak „Pieczęć doskonałości” zacznie przynosić wymierne pozytywne skutki dla programu Erasmus+;

118. wzywa Komisję, aby konsekwentnie monitorowała wszelkie przesłanki wskazujące na to, że akredytowany beneficjent nie przestrzega wartości europejskich, co pomoże zapewnić zaufanie do ustanowionego mechanizmu akredytacji i podejmować w związku z tym odpowiednie działania, które muszą prowadzić do wykluczenia danego beneficjenta, jeżeli zarzuty są uzasadnione i nie można im natychmiast i trwale zaradzić; zwraca uwagę, że w następnym okresie programowania należy ściślej monitorować tę kwestię;

119. wzywa Komisję, aby w większym stopniu brała pod uwagę popełniane oszustwa, takie przedsiębiorstwa fasadowe lub dopłaty uzupełniające na włączenie, które w rzeczywistości nie trafiają do grup o mniejszych szansach, oraz by zwiększyła przejrzystość działań prowadzonych w celu przeciwdziałania takim nadużyciom;

120. wzywa do bardziej stopniowego i przewidywalnego zwiększania budżetu w kolejnym okresie programowania wieloletnich ram finansowych i nalega, aby od samego początku w 2028 r. poziomy finansowania nie były niższe niż w ostatnim roku obecnego okresu wdrażania programu (2027 r.), co zapewni ciągłość i stabilność działań i przedsięwzięć w jego ramach;

121. oświadcza, że jest zdecydowany zapewnić znaczne zwiększenie budżetu programu Erasmus+ w okresie programowania 2028–2034 i zobowiązuje się do potrojenia obecnej puli środków finansowych, z uwzględnieniem wymogów programu;

o
o o

122. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz agencjom narodowym Programu Erasmus+.
